

Rosenørn: Med Hensyn til den Naade, hvorpaa denne Sag først er bleven fremført, skal jeg overlade til de ærede Medlemmer selv at afgjøre det; jeg erindrer ikke rettere, end at netop dengang den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgfreds (Monrad) havde Ordet, blev det af den paagældende Rigsdagsmand for Narhuus Amt anført, at de Uregelmæssigheder, hvortil han havde sigtet, vare foregaaede ved den Bekjendtgjørelse, som gik forud for Valghandlingen den 2den November, men ikke ved Forberedelsen af Valghandlingen den 17de November, og om det end ikke var det eneste Punkt, saa var det dog det Punkt, som meest vakte min Opmærksomhed. Naar det er blevet fremhævet af 2 Medlemmer af Udvalget, at man har forholdt sig ligesom ellers ved Valgbrevets Prøvelse, saa maa jeg dog tilføie, at det hyppig ved Prøvelsen af et Valgbrev har været Tilfældet, at man har forespurgt sig hos dem, der vare istand til at give Oplysning, om det var bekjendt, at der var foregaaet Uregelmæssigheder ved Valget, og de Oplysninger, man i saa Henseende kunde komme i Besiddelse af, har man benyttet, naar man ansaae dem for at være af Betydning. Navnlige har man tidligere forespurgt i Ministeriet, om der var indkommet Noget, som angik det og det Valg, og udbedt sig de og de Oplysninger, og det er aldrig fra Ministeriets Side blevet nægtet. I en Tid af omtrent 20 Minutter kan man skaffe sig de Oplysninger, der allerede ere indkomne, og det er jo nærmest dem, hvorom der er Tale. Jeg vil ikke sige, at det er slet altid, fordi man netop, naar man har troet, at der ikke var Noget i de Spørgsmaal, der vare reiste, som releverede noget, ikke har anseet det for sin Pligt at skaffe Ting tilveie, som man selv erkjendte for irrelevante, men, naar Udvalgets Medlemmer lægge Vægt paa de Overføner, der her ere reiste, saa havde der jo været al Anledning til at skaffe sig de Oplysninger, man kunde faae. Naar en æret Rigsdagsmand har sagt, at der her jo slet ikke var Tale om at castere Valget, men kun om at udsætte dets Anerkjendelse, og at det jo altid senere vilde komme for, saa er det jo vel saa, at det kun er et Tidsspørgsmaal; men hvor-

længe vil man udsætte det? Vil man notes med at requirere de Oplysninger, man ikke tidligere har requireret, men som man kunde have skaffet tilveie, da har jeg aldeles Intet mod den Udsættelse, som hertil vil være fornøden; men vil man først gaae ind paa, at man skal skaffe Beviser fra de paagældende Sogne, for at Bekjendtgjørelser i ethvert enkelt af dem er foregaaet til Kirkestævne to Søndage efter hinanden, skjøndt der ikke er nogen Grund til at betvivle, at det forholder sig saaledes, eller vil man afvente Udsalbet af Retsfagen til den bliver paaekjendt ifølge de optagne Forhører, og det igjennem flere Instanser, da er det klart, at det vil være meget længe, inden at Valgbrevet vil foreligge her til endelig Afgjørelse. Det er ogsaa tidligere, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), med megen Styrke blevet gjort gjældende — det var i Rigsdagen i 1850, — at man ikke saa let skulde berolige sig ved en saadan Udsættelse af sige Spørgsmaal. Det staaer i Rigsdagstidenten Pag. 25, og med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse nogle Linier deraf. Han sagde dengang: „Den ærede Referent synes at mene, at vi tage feil, naar vi tage denne Sag saa ivrigt, idet her ikke er Spørgsmaal om nogen endelig Afgjørelse, men kun om en foreløbig, og den endelige Afgjørelse vil komme sildigere“. Derpaa siger han: „Det er netop, fordi jeg veed med Sikkerhed, at der sildigere vil komme en endelig Afgjørelse, at jeg har taget Ordet“. Endelig siger han: „Jeg anseer det nemlig for meget farligt, naar man uden den største Nødvendighed griber til at forhindre Rigsdagsmanden fra at afgive sin Stemme. Jeg anseer det for mindre farligt, om det sildigere skulde vise sig, at man i denne Henseende havde taget feil, og at man sildigere kom til det Resultat, at den paagældende Rigsdagsmand maatte forlade Thinget“. Disse Uttringer stemme med de Anskuelser, hvorfra man pleier at gaae ud ved Valgbrevets Prøvelse, og jeg seer ikke, hvorfor vi i nærværende Tilfælde skulde fravige dem.

Varfod: Da jeg veed, der er forlangt Navneopraab i nærværende Sag, saa finder